

Mini-közvélemény-kutatás

LAPUNK

szerkesztő bizottsági ülésein többször felmerült már az a kérdés, valamilyen formában meg kellene vizsgálni, hogyan is fogadják a hallgatók a Szegedi Egyetem példányait, mi a véleményük, mit szeretnének olvasni a lapban, mi érdekli őket. Addig is, amíg ez a viszonylag szélesebb körű felmérés megvalósulhat, nem árt, ha ismerjük azok véleményét, akik újságunkat — lehetőség szerint — olvassák. Épp ezért egy mini-közvéleménykutatást végeztem a Jogi Kar néhány hallgatója körében. Ha véleményük nem is teljes egészében tükrözi valamennyi újságolvasónk gondolatait, én úgy érzem, mégsem meddő vállalkozás. Ha másra nem is, arra mindenképpen jó, hogy felrzza az „ellentábor” — és ez reméljük azt a reakciót váltja ki, hogy szerkesztőségünk jobban megismeri a hallgatók véleményét, és ezek után természetesen — az adott lehetőségeken belül — megpróbálja kielégíteni a felmerült igényeket.

Nézzük tehát a reprezentatív módszerű felmérés — illetve talán jobban illik rá a beszélgetés szó — eredményeit. A kérdések nagyjából megegyeztek voltak, azaz: mi a véleményed (-etek) a lapról, te (ti) mivel bővítenéd (-tek), mit olvasol (-tok) szívesen, látsz (-tok-e) változást a lap tipográfiájában?

A második évfolyamon Balogh Hedvig válaszol:

— Én meg vagyok elégedve a lappal. Ez annyit jelent, hogy el szoktam olvasni az érdekesebbnek ígérkező cikkeket, természetesen elsősorban azt, ami a Jogi Karról szól. Ez sajnos elég kevés, jó lenne egy kicsit többet foglalkozni velünk is. Az, hogy meg vagyok elégedve a lappal, egyben azt is jelenti, hogy nem hiányolok belőle különösebben semmit, illetve talán csak azt, hogy alkalmanként kisebb számolókat, tudósításokat szívesen olvasnék más egyetemek életéről is. Amit a legjobban szeretek, az a „Röviden” rész. Egy időben állandóan jelentkezett, újabbban nem mindig látom. Ezeknek a híreknek azért van kedvező szerepük az olvasásban, mert ritkán jut az embernek ideje a hosszabb cikkek elolvasására, viszont így értesül a fontosabb eseményekről. Nekem tetszik az új lap, kíváncsi vagyok a színes bevezetésére is. (Ime!)

TÖBB SZEM

többet lát — mondja a régi közmondás. Így aztán nem egy, hanem három elsős együttes véleményét kértem ki. Magony Amália, Tóth Ildikó és L. Nagy György kollektív gondolkodásának eredménye (reméljük) kollektív igazság. Aprópó, nem lehetne ezt bevezetni a vizsgákon is? Még csak annyit, hogy Tóth Ildikó saját bevallása szerint rövid egyetemi pályafutása alatt eddig minden megjelent egyetemi újságot elített (milyen nagy szó!), L. Nagy György mindent elolvas(?) Magony Amália pedig a szürke emenenciás, azaz akkor olvassa az újságunkat — ha éppen ideje és példánya is van.

— Jó ez a lap — kezdik — csak... (itt az jut eszembe, hogy jó ember, jó ember, hiszen még gőzmozdonyt nem lopott)... néha úgy érezzük, hogy nem is nekünk szól. Szerencsére csak néha. Amikor minden van benne, — kezdve a szovjet irodalom- és tájleírásról a tudományos könyvek elemzéséig — csak éppen az nem, hogy egyetemisták is vannak a világon, de ilyenkor is szerencsére ott díszleg a felírás, hogy: Szegedi Egyetem! És ez már jelzi is, hogy mit szeretnénk: olvasni rólunk, az egyetemistákról. Jó lenne, ha bemutatnának egy-egy hallgatót, vagy oktatót, de nemcsak azért, mert valami hobbjá van, hanem magáért az emberért, aki mondjuk jó oktató, vagy jó tanuló hallgató. De lehet az jó sportoló is stb. Hiányoljuk az irodalmi rovatot. Egyszer nagyon régen (múlt felé!) volt egy teljes oldal vers. Ilyet nem lehetne megismételni? Viszont nem tetszett az újról állítás, számunkra érthetetlenek voltak a paródiák és talán túlzásba is vitte a lap a humort, amit már nem humornak hívunk... Aztán hiányzik a karikatúra, bár már feltűnt egy-néhány legutóbb, csak nagyon vérszegénynek látszanak. Túl nagy változást nem vettünk észre, majd talán a következő számban...

A HARMADIK

évfolyamat Váradi Katalin képviseli. Annál is inkább, mert ő a kollégium és az évfolyam kultúrfelelős is.

— Jó a lap, sokan vannak akik szívesen olvassák. Akik pedig nincsenek vele megelégedve, azok többnyire bele sem néznek. Egyszerűen lusták arra, hogy ilyenekkel töltsék az idejüket. Probléma ez, de az az igazság, hogy sok embert lehetetlen felrázni bármivel is. Itt van a legutóbbi Art Kino, művészi cseh-szlovák filmet játszottak, de nem érdekelte kellően az embereket. Állítom, ha hoztak volna egy cowboy-filmet — az is hidegen hagyta volna a kedélyeket. Tehát jó a lap. Ez viszont nem jelenti azt, hogy ne kellene finomítani rajta. Például hiányzik a humor, a vicc, a karikatúra. Olyan összeállítás, mint az újról állítás, elkelne gyakrabban is. (No lám: kinek a pap, kinek a papné, az elsősöknek nem tetszett). Én szívesen olvasnék jó novellákat is, tehát olyan dolgokra van szükség, amik színesítik a lapot.

Ime három vélemény. Jórészt különböző. Mit tehet az „önkéntes” statisztikus? Hálát ad az eszének, hogy több embert nem kérdezett meg.

Reigl Endre

Felsőoktatási intézmények bajnoksága

A napokban kezdődött küzdelemsorozat újra mozgalmassá tette a szegedi egyetemisták és főiskolások sportéletét. Igen, a főiskolásoké is, mert az eddigi karok közötti egyetemi bajnokság helyett az idén a város összes felsőoktatási intézményei, tehát a felsőfokú technikumok (Élelmiszeripari, Vasútforgalmi) és a saját sportegyesülettel rendelkező Szegedi Tanárképző Főiskola diáksportolói is részt vesznek — Tari János, a SZOTE és JATE Testnevelési Tanszékének vezetője által kidolgozott bajnokságtervezet alapján — az évente kétfordulós bajnokságban.

A nevezések már megtörténtek. Idén labdarúgásban, férfi és női kosárlabdában, férfi és női asztaliteniszben mérkőznek meg egymással az intézmények diáksportolói. Labdarúgásban a tudományegyetem mindhárom kara, az általános orvosi kar, a főiskola és a két technikum vezetett csapatokat. Női kosárlabdában a BTK, a TTK, az Orvoskar és a Főiskola, férfi kosárlabdában a BTK, TTK, Orvoskar, Főiskola és az Élelmiszeripari technikum csapatai mérkőznek majd egymással. Asztaliteniszben még folynak a nevezések. A SZEAC Elnöksége az egyetemi tömegsport támogatása érdekében vállalta a bírói és pályadíjak fedezését, valamint a csapatok szereléssel való ellátását.

Meglepető és elgondolkodtató a Gyógyszerészkar távolmaradása a bajnokságtól. A küzdelmek megkezdődtek, megszülettek az első eredmények is.

Elmondta a szövetségi kapitány

Sós Károly a magyar sporthatóságok felkérésére, amint erről már értesültünk, átvette a magyar labdarúgó válogatott irányítását. Nemrégiben Szegeden tartott előadást a labdarúgás időszerű kérdéseiről. Ez alkalomból kértük fel, válaszoljon néhány kérdéseinkre.

— Milyen érzés a magyar labdarúgás kormányfőjelöltévé kézzel tartani? — Nagy megtiszteltetés és még nagyobb felelősség. Az eddigi eredményeknek megfelelően kell szerepelni, sőt jobban, ha lehet.

— A csapatösszeállításnál ragaszkodik-e a régi játéktípushoz, lesz-e változás a játékrészen és a csapatban? — A formációkhoz nem ragaszkodom. Mindig a feladathoz kell megtalálni a megfelelő játékosokat, s a helyes felkészülés van a fő hangsúly.

A Szovjetunió elleni mérkőzésen kockázatos a változtatás. Új játékosok szerepeltetése nem indokolt ezen a nagy tétű mérkőzésen.

— Az egységes csapat kialakítása érdekében, gondolt-e arra, hogy a válogatott gerincét egy-egy jó formában levő klubcsapat képezze? — A válogatottat klubra való tekintet nélkül a legjobb formában levő játékosokból állítom össze. Tervem alkalomadtán fiatal játékosokat szerepeltetni, ne legyen probléma egy-egy kulcsembert esetleges sérülése. A fiatal szegedi csatár, Kozma Mihály Lakt szerint nagy tehetség, ha továbbra is így fejlődik, nyitva előtte az út a válogatottságig.

— Helyes felkészül-e az új bajnokságra klubcsapataink külföldi szereplése? — A külföldi tornákon résztvevő csapatok jó helyezést tüznek célul maguk elé. Ilyen formában ez megérhető, nem nyújt felkészülést. A most következő bajnokság mutatja meg, milyen eredményes a felkészülésnek ez a módja.

— A FIFA határozata szerint a

— A FIFA határozata szerint a

— A FIFA határozata szerint a

— A FIFA határozata szerint a

— A FIFA határozata szerint a

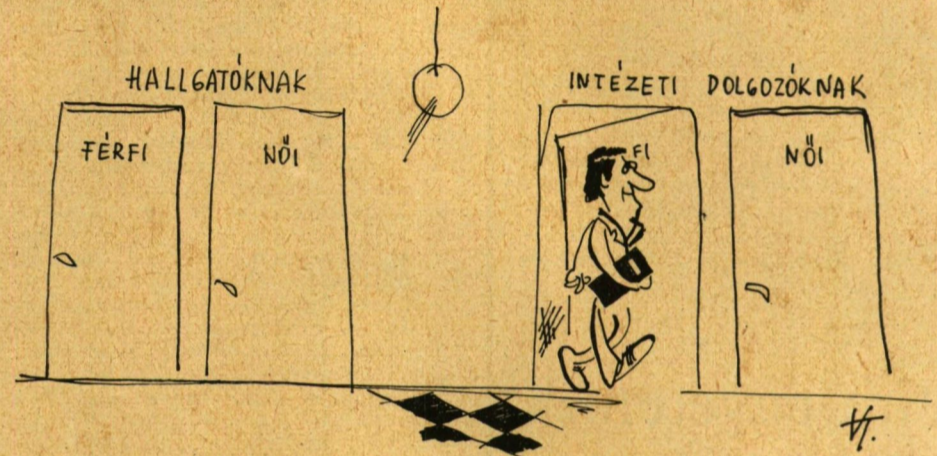
HUMOR

E havi slágerlistánk

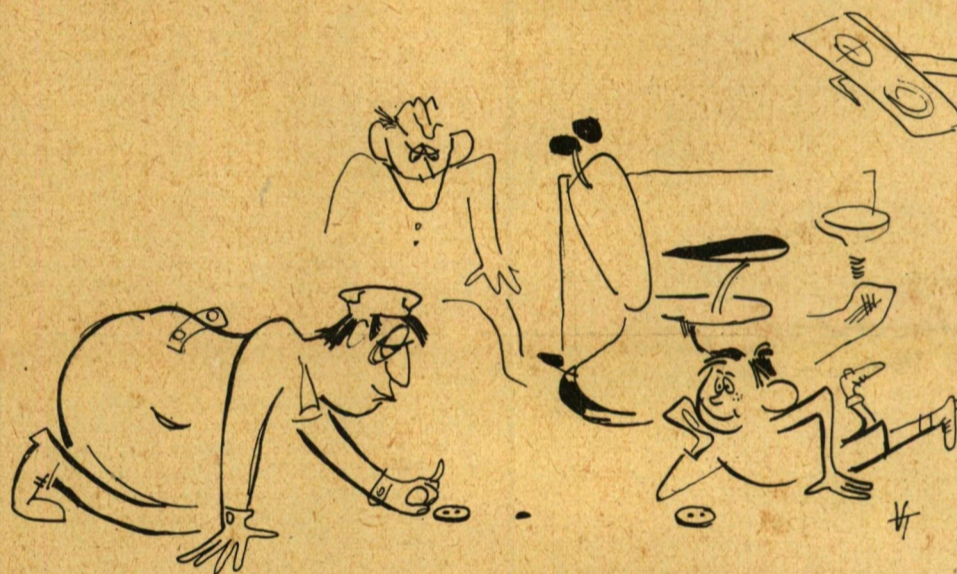
1. A boldogságtól ordítani tudnék — Sikeres rektori úv.
2. Kövek a vízparton — Rendezik a Dugonics-teret.
3. Láss, láss, ne csak nézz — SZEAC-mérkőzések bírának.
4. A bolond lány — Maxiszoknyás vizsgáló.
5. Ez az a ház, ahol semmi se változik — Menza.
6. Lyuk a cipőmon — Rendkívüli segély.
7. Rozsda lepi már az emlékeimet — Államvizsga.
8. A történetek után — Puska elkobzása.
9. Gondolj majd rám — Új ösztöndíjrendszer
10. Szegény bolond — Ellopták a Szegedi Egyetem öt példányát.

Várszegi Tamás rajzai

A PROTEKCIÓS

FOGÁSZATON: — Pistike, ha én nyerem, ugye, beülsz a székbe?

VB-n nevezett amatőr játékosok is játszhatnak az olimpián. Magyar vonatkozásban mit jelent ez?

— Az olimpiai bajnokság megvédése a célunk. Ennek érdekében a legjobb tizenegyet játszik az olimpián, tehát gyakorlatilag a nagyválogatott.

— Mexikó mint az olimpiai játékok és az 1970-es futball világbajnokság színhelye megváltoztatja-e az esélyeket? 2000 méter körüli magasságban a verseny fokozott igénybevételt jelent a sportolók számára.

— A tornát három különböző magasságban fekvő városban bonyolítják le, így módon a pályák sorsolása is jelentőséggel bír. A sajtóságos klíma a dél-amerikaiaknak is éppolyan kedvezőtlen, mint az európaiaknak. Mexikó labdarúgása jelentősen fejlődött az utóbbi időben, meglepetést okozhat. A magaslati viszonyok okozta nehézségek akklimatizációval kiküszöbölhetők. Meggyőződésem, hogy a következő VB-t is európai csapat nyeri.

— Egy általános kérdés a labdarúgás fejlődésére vonatkozóan. Hova vezet a fejlődés e népszerű sportágban, a támadás vagy a védekezés kerül előtérbe?

— A játék már eddig is hihetetlenül felgyorsult, ennek megfelelően a technikának is változnia kellett.

A gyors játék más követelményeket támaszt a technikával szemben. A biztos, gyors, célratoró játék a jövő. Emiatt a labdarúgás veszt látványosságából. A mutató, szemet gyönyörködtető megoldások ideje elmúlik.

— Milyen eredményekkel készül a válogatott a Szovjetunió elleni mérkőzésre?

— A szovjet válogatott nem legyőzhető. A magyar csapatban megvan a kellő tudás a továbbjutáshoz. Persze nem könnyű ellenfél a szovjet csapat, de Anglia, az NSZK és Jugoszlávia is igen komoly játékerőt képvisel.

FRANCIA LÁSZLÓ

Évfolyam-est

Jól sikerült évfolyam-est rendezett a Jogi Kar második évfolyama a JATE Liliom utcai KISZ-klubjában. A nyolc (!) óra hosszú, este 7 órától reggel 5-ig tartó összejövetel programja színes, élvezetes szórakozást nyújtott a résztvevőknek. Szellemi vetélkedőt rendeztek, amelynek elsőjét három kérdéses csoport után döntötték el. A legsikeresebben az első csoport szerepelt, jutalmuk egy üveg pezsgő volt. Az este további részében rex, asztali foci és egyéb szórakoztató játékok szerepeltek műsoron, emellett pedig magánzóra táncoltak a másodéves joghallgatók.

Susztermatt

Ezúttal az újságíróknak; aki elfeledte a játék egyik fő szabályát, hogy tudniillik: „Legjobb védekezés az ellentámadás, s minél rejtettebben lépegesünk.” A bölcsész fiúk — legalábbis a sakkozók — nem felelték el, sőt ragyogóan alkalmazzák. Ugyanis, míg a narrátort felloccsolta ájulásából az újságíró (két hét alatt!), addig a „bölcs sakkozók” megindították a kollégiumi sakkbajnoksággal párhuzamosan a kári bajnokságot. — Csak éppen nem plakatolták; elvégre is melyik sakkzó kiabálja világgá a következő lépését?!

Sakk-rovatunkat anyagtorlódás miatt követhető számunkban közöljük.

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Felsőfokú szerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 15-198, 13-500. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Telefon: 13-116, 13-500. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 50 fillér. Előfizetés egy évre 10 Ft. Szegedi Nyomda Vállalat